

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHELSEA 3878

NO. 77. — STEV. 77.

NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 2, 1930. — SREDA, 2. APRILA 1930

VOLUME XXXVIII. — LETNIK XXXVIII.

ODMEVI LONDONSKÉ KONFERENCE V GLAVNEM MESTU

AMERIKA SE BO MORALA ZADOVOLJITI NAJBRIŽ LE S POGODBO TREH VELESIL

Voditelji v senatu in poslanski zbornici bi ne nasprotovali mornariški pogodbi. — Samo dva senatorja se strinjata s konzultativno pogodbo. — Štiri leta bi ne zgradili nobene bojne ladje ter prištedili tisoč milijonov dolarjev.

WASHINGTON, D. C., 1. aprila. — Tukajšnji vladni krogi so mnenja, da morajo Združene države zadovoljiti s pogojno pogodbo z Anglijo in Japonsko, ali pa popolnoma opustiti svoj program glede mornariških omejitev.

Senator Borah, ki načeljuje senatnemu odboru za inozemske zadeve, je objavil rezultate pregleda glede mnenja posameznih senatorjev.

Večina senatorjev bi odobrila pogodbo med petimi silami. Konzultativni pogodbi sta pa naklonjena le dva senatorja, namreč Walsh iz Montane in Moses iz New Hampshire.

Senatorja Moses in Fess sta se pridružila skupini senatorjev, ki so javno izrazili svoj dvom, da bi bilo mogoče uveljaviti dogovor med petimi velesilami.

V poslanski zbornici pa je kongresnik Britten, član mornariškega komiteja, objavil opozicijo proti dogovoru med petimi velesilami ter zahteval pogodbo le med Ameriko, Japonsko in Anglijo.

Pogodba med tremi velesilami bi lahko uravnila vsa sporna vprašanja. Če bi bila uveljavljena, bi tekom šestih let ne bila zgrajena nobena nova bojna ladja, in na ta način bi se prihranilo tisoč milijonov dolarjev.

Britten pa dvomi o dobri volji Anglije ter zahteva podroben program mornariških omejitev, katerega bi predlagal Angliji.

Na ta način bi se dognalo, če hoče Anglija zares z vsemi na enak način ravnati, ali če hoče naprtiti Franciji vso krivdo.

TARIFNA POLITIKA

Uradnik francosko-ameriške trgovske zbornice je rekel, da je naša postava samovoljna in da bo imela za posledico represalije.

J. Bolvin, pomočni tajnik francosko-ameriške trgovske zbornice je rekel glede ameriškega tarifa, da je naša tarifna politika samovoljna in da ne morejo evropski izdelovalci storiti ničesar drugega kot zapreti svoje prodajalne.

Evropski izdelovalci se morajo združiti ter ustaviti takozvano invariacijo, ki ogroža njih obstoj.

Realizacija tega načrta, je še zelo oddaljena, vendar pa je kljub temu neizogibna. Evropski narodi se morajo združiti ter se uspešno boriti proti ameriškim izdelkom na glavnih trgih sveta. Le čas bo pokazal, če je ta domneva resnična ali ne.

Amerikanci se preveč zanašajo na razprtje med evropskimi narodi ter se skušajo okoristiti žnjo. Amerika je vedno igrala ulogo premetenca, ki zahteva vedno svoj kos mesa, ne glede na trpljenje, ki vlada po vsem svetu.

PET INDIJCEV USTRELJENIH

Domači vozniki izvajajo pasivni odpor proti novi odredbi. — Demonstranti so nosili črne zastave in izizvalne napise.

KALKUTA, Indija, 1. aprila. — V spopadih s policijo je bilo danes usmrčenih pet Indijcev, ki so se uprli novi vladni odredbi, ki določa, da ne smejo v opoldanskih urah vozniki z valovsko vprego na ulico.

Navzile prepovedi se je zbrala na Howrath mostu velika množina voznikov. Ker se na par pozivov niso hoteli raziti, so oddali policisti nanje salvo, in pet Indijcev je obklačilo mrtvih na tleh.

Več kot dvajset jih je bilo ranjenih.

Ranjeni so bili tudi trije policisti, katere so Indijci obmetavali s kamenjem.

Popoldne so se pojavili slinči prizori na Harrison cesti. Razpoloženje med prebivalstvom je jako napeto. Proti večeru so se vršile po mestu velike demonstracije. Demonstranti so nosili črne zastave in izizvalne napise.

DR. BUTLER O TEMELJIH CIVILIZACIJE

Dr. Nicholas Murray Butler je rekel v svojem govoru, da so temelji civilizacije družina, lastnina, država, cerkev in vseučilišče.

RIM, Italija, 1. aprila. — Dr. Nicholas Murray Butler, predsednik Columbijske vseučilišča, je rekel v svojem govoru na rimskem vseučilišču, da je pet osnovnih znakov civilizacije, med katerimi je vseučilišče peto; drugi so: družina, lastnina, država in cerkev.

— Če odbijete le eno teh, — je rekel, — boste okružili ves sistem tendenc in uspehov, katere imenujemo civilizacija. Svetovna velika vseučilišča so neobhodno potrebna za dobrobit in popolnost življenja.

Dr. Butler je rekel, da se je moderne vseučilišče pričelo v Salernu ter Bologna, odkoder se je razširilo v Pariz in v Oxford.

— V Združenih državah rabijo v splošnem besedo "vseučilišče", — je rekel, — a noben ameriški zavod, ki v resnici zasluži ime, ne obstaja dalj kot petdeset let.

MESO NI PRILJUBLJENO V WASHINGTONU

WASHINGTON, D. C., 1. aprila. "Vegeterijanski" obed je postal zelo priljubljen med mnogimi člani poslanske zbornice in senata.

Številni člani kongresa, ki iščejo zdravja, naroče redno lunč brez mesa, ki ugaja prav posebnim onim, ki delajo z glavjo v teh nevarnih pomladnih dneh.

Tozadveni recept je sestavil dr. Calver, zbornični zdravnik.

SMRTNA NESREČA DUHOVNIKA

SYRACUSE, N. Y., 1. aprila. — Rev. James Kiely, preje iz Syracuse, je umrl danes v mestni bolnici v Binghamtonu na posledicah požar, katere je dobil zadnje sredo ponoči, ko se je vozil smekaj iz Binghamtona. Predno je bil posvečen v duhovnika, se je dosti ukvarjal z atletiko. Pokopali ga bodo tukaj v četrtek.

KAZNJENCI SO SE VRNILI NA DELO

JEFFERSON CITY, Mo., 1. apr. Večera jutraj so se vrnili na delo kaznjenci v Missouri jetnišnici, privikar, odkar so izbruhnilo stavke zadnji teden. Možje so zajtrkovali ob posrednih ter nato mirno odšli na svoja mesta v tvornicah. Nekateri tvornice pa so ostale zaprte, ker je pri roki prevelik izdelek izgotovljenega blaga.

CUBANSKI SLADKOR ZA SOVJETE

HAVANA, Cuba, 1. aprila. — Prva pošiljatev cubanskega sladkorja, prodanega v sovjetsko Rusijo, je bila izvršena s posredovanjem Single Sales agenture. Pošiljatev obsega iz 28.000 vreč ter jih bodo poslali v Odeso z angleškim parnikom "Ashaby". Ničesar se ni objavilo, kakšna je cena sladkorja.

ZRAČNA ZVEZA MED N. Y. C. IN BERMUDO

Yancey se je z dvema tovarišema podal na nevarno zračno potovanje. — Uvesti namerava redno zvezo med New Yorkom ter Bermudo.

Kapitan Lewis Yancey in dva njegova tovariša sta odletela proti Bermudi. Njih namen je spraviti ta otok v razdaljo osmih ur iz New Yorka. Tekom večerajšnjega dneva so trije letalci, vremenski izvedenci in drugi čekali instrumente ter zbirali meteorološke podatke. Dr. Kimball, znani vremenski izvedenec, je rekel, da bo vreme ugodno po vsej poti med New Yorkom ter Bermudo.

Polet smatrajo za enega najbolj težavnih činov zračne navigacije. Čeprav je poseben svet bermudskega otoka razpisal nagrado \$25.000 za prvega avijatika, ki bi srečno prišel na otok, se ni še noben avijatik upal potovati se za to nagrado. Aeroplatični izvedenci pravijo, da je ta čin preveč držen in nagrado so raditje preklicali.

Aeroplan ima Wright whirlwind motor 300 konjskih sil te nosi s seboj 285 galon kuriva in olja, kar zadostuje za deset ur križarjenja pri 105 miljah na uro.

Polet je bil pripravljen povsem tajno. Ker rastejo zračne črte med narodi in deželami kot gobe po dežju, je rekel kapitan Yancey, da bi bilo skrajno prednostno, če bi mogel newyorški trgovec preživeti konec tedna na Bermudi brez izgube časa. Nekateri piloti so se norčevali iz njega, a on je vztrajal pri svojem mnenju.

Poznejša poročila pravijo, da so se morali spustiti na morje 60 milj od Bermude.

WAGNERJEVA VDOVA UMRLA

V starosti triindevetdesetih let je umrla v Nemčiji hči slavnega virtuozna Liszta. — Bila je dvakrat poročena.

BEYREUTH, Nemčija, 1. aprila. Tukaj je umrla v starosti triindevetdesetih let Cosima Wagner, energična hči slavnega pianista Franca Liszta in žena dveh slavnih skladateljev, Hansa von Buelowa in Richarda Wagnerja.

Zapustila je pet otrok, med katerimi je eden, ki ne ve, če je bil njegov oče Buelow ali Wagner.

Pokojnica je bila rojena na Božič leta 1837 ob obali jezera Como v Italiji. Njena mati je bila Parižanka, ki se je bavila z pisateljevanjem.

V starosti dvajsetih let se je poročila s von Buelowom, ki je bil takrat dijak in velik obćudovalec Wagnerja. Tudi ona je bila vsa navdušena za Wagnerjevo skladbo.

Par let zatem je zapustila Buelowa in se poročila z Wagnerjem. Zadnja leta je preživela v Wagnerjevem domu v tukajšnjem kraju.

ADVERTISE in "GLAS NARODA"

PREDRZEN ROPARSKI NAPAD

Banditi so pod krinko zveznih uradnikov napadli ter izropali privatno hišo v Chicago. — Odnesli so z a \$50,000 dragocenosti.

CHICAGO, Ill., 31. marca. — Trije banditi, ki so se izdajali kot uradniki za ljudsko štetje, so prišli v hišo Mrs. Lottie Brenner von Buelow. Povezali so Mrs. Buelow, njenega odtujenega moža, grofa von Buelowa, štiri nadaljne člane družine ter ušli z dragocenostmi, ki so vredne več kot \$50,000.

Mrs. Buelow, ki je vložila pred par dnevi tožbo za ločitev od svojega moža, prejšnjega nemškega avijatika, je vdova bivšega aldermana, Nathana Brennerja.

Mrs. von Buelow je sedela v svoji sobi v drugem nadstropju s svojo sestro, Mrs. Christian Gross, ko so trije moški pozvonili. Mož Mrs. Gross se je odzval zvonjenju, in možje so se povedali, da so uradniki za ljudsko štetje.

Mrs. Buelow je nato rekla svojemu svaku, naj privede moža navigatorja.

Mr. Gross jih je povedel po stopnicah, a ko so prišli do drugega nadstropja, se je obrnil ter zapazil, da so potegnili revolverje ter se maskirali z robci. Dva sta ga pahnila v sobo, kjer sta sedeli obe ženski, dočim je tretji odšel v prvo nadstropje ter povezal črno služkinjo ter Williama Grafa, šoferja Mrs. von Buelow.

Deklico in šoferja je nato pahnil v spalnico in vseh pet so nato povezali.

V istem trenutku je stopil grof von Buelow v hišo. Eden banditov ga je počakal v prvem nadstropju, nakar ga je odvedel v drugo nadstropje ter ga tudi zvezal.

Nato so pričeli banditi pleniti po hiši. Slednjic so še enkrat posvarili jetnike, naj bodo mirni, nakar so odšli skozi glavna vrata.

Dragocenosti, ki so padle v roke banditov, so bile zavarovane.

OTAVALOS PLEME PRETI MESTU

GUAYAQUIL, 1. aprila. — Otavalos Indijanci so bojevitega razpoloženja, ker so vrgli v ječo par njih voditeljev. Množica, broječa deset tisoč mož, je pretla mestu Agaton. Čeprav imajo ti Indijanci le malo strelnega orožja, so vendar izurjeni strelci, in če ne bo vlada hitro nastopila v položaju, se lahko razvije skrajno resen položaj. Ponašajo se ti Indijanci počajo s poljedelstvom, pa tudi s tekstilno industrijo ter so skrajno neodvisni.

PALESTINI PRETE KOBILICE

JERUZALEM, Palestina, 30. marca. — Čeprav je palestinska vlada mobilizirala na tisoče mož, pod vodstvom angleških poljskih štabov, postaja nevarnost zopetnega obiska kobilice večja po vsej Palestini, Sirtji, Transjordaniji in Nižjem Egiptu. Če ne bodo hitro uničili kobilic, bo uničena vsa dežela, je izjavil neki visok uradnik poljedelskega departamenta. Iz tega je razvidno, da se obeta oblastim težak boj, proti tej zalegi.

AMERIŠKI ADMIRALI SE VRAČAJO

Trije ameriški admirali, Moffett, Pringle in Yarnell so dobili povelje, naj se vrnejo domov. — Njih delo je dovršeno.

LONDON, Anglija, 1. aprila. — Danes so spekulirali glede akcije mornariškega tajnika Adamsa, ki je ukazal trem ameriškim admiralom vrniti se domov. Vsi trije so bili člani mornariškega posvetovalnega štaba ameriške delegacije. Nekateri razlagajo to z izjavo, da se bliža konferenca svojemu zaključnemu stadiju, ker nimajo ameriški izvedenci ničesar več opraviti v Londonu.

Admirali so dobili povelje, naj odplujejo dne 11. aprila s parnikom "George Washington". Ostali so še nekateri mornariški svetovalci.

Iz vsega tega je razvidno, da se je konferenca v glavnih stvareh popolnoma izjalovila, kajti drugače bi se ne zdelo mornariškemu tajniku potrebno poklicati nazaj glavnih ameriških svetovalcev glede mornariških zadev.

PROTEST PROTI BREZBOŽNIKOM

DUNAJ, Avstrija, 1. aprila. — Zastopniki katolicizma, ortodoksije, protestantstva in židovstva so se zbrali tukaj na velikem zborovanju, da protestirajo proti preganjanju vere v sovjetski Rusiji. Mašo v cerkvi sv. Karola jebral grški unijatski duhovnik s slovenskim obredom in prisostvoval je papeški nunaj, nadškof Sibillija ter zastopniki poslanstev Kitajske, Japonske in Argentine. Dan pa ni potekel brez komunističnih protidemonstracij. Neki demonstrant je splezal na stolp župne cerkve v Simmering ter obesil sovjetsko zastavo. Mož so aretirali. Osem članov požarne brambe je bilo treba, da so odstranili zastavo.

DENARNA NAKAZILA

ZA VAŠE RAVNANJE NAZNAJAMO, DA IZVRŠUJEMO NAKAZILA V DINARJIH IN LIRAH PO SLEDEČEM CENIKU:

v Jugoslavijo		v Italijo	
Din 500	\$ 9.35	Ljr 100	\$ 5.75
" 1000	\$ 18.50	" 200	\$ 11.30
" 2500	\$ 46.00	" 300	\$ 16.80
" 5000	\$ 91.00	" 500	\$ 27.40
" 10,000	\$ 181.00	" 1000	\$ 54.25

IZPLAČILA V DOLARJIH:
Pristojbina znaša sedaj za izplačila do \$30 — 60c; za \$50 — \$1; za \$100 — \$2; za \$200 — \$4; za \$300 — \$6.

Za izplačilo večjih zneskov kot goraj navedeno, bodisi v dinarjih ali dolarjih dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej z nami sporazumete glede načina nakazila.

Izplačila po pošti so redno izvršena v dveh do treh tednih.
MUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO 75c.

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Barclay 0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENE PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President Louis Benedik, Treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
226 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
za pol leta	Za inostranstvo za celo leto	\$7.00
za četrt leta	Za pol leta	\$3.50
Subscription Yearly \$6.00.		

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Popis brez podpis in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3578

MUSSOLINIJEVI JETNIKI

Nekateri Amerikanci, med njimi tudi možje na uglednih in vodilnih mestih, se jako navdušujejo za italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija in za njegovo vlado.

Časopisje objavlja članke, v katerih na vse pretege hvali duce-ja in njegovo delo.

Posebno občudujejo materijalni napredek Italije, odkar je pod Mussolinijevó komando.

Javna dela so se izboljšala, ceste so bolj snažne in vlaki prihajajo in odhajajo natančno ob določenem času.

Druga plat plemenitega eksperimenta, ki ga ugajajo fašizem v Italiji, je pa prikazana v dveh člankih, ki sta izšla v North American Review.

Članka nosita naslov: "Mussolinijevi jetniki" ter ju je napisal Signor Francesco Fausto Nitti, učak bivšega italijanskega ministrskega predsednika.

Iz Nittijevih izjavanj je razvidno, da bi se Amerikane, ki je prežet z idejami o osebni svobodi in samovladju, nič kaj dobro ne počutil v Italiji, magari da bi se do sekunde natančno pripeljal z vlakom na blažena ameriška tla.

Marsikak vlak je poln političnih jetnikov, katere peljejo v ječo ali izgnanstvo, na da bi jim prej nudili priliko, da bi se zagovarjali pred sodiščem.

26. novembra 1926 je Mussolini ateljavil takozvano "Izredno postavu za zaščito naroda".

Določbe postave izvršuje upravni tribunal, ki zamo-re nalagati vsakovrstne kazni, med njimi tudi smrtno.

Samo v Rimu je bilo od 30. novembra do 10. decembra 1926 obsojenih zaradi dozdevnih političnih prestopkov nad tritisoč oseb.

Nittija so aretirali 2. decembra 1926, ga odvedli na policijsko stražnico in mu povedali, da ga bodo zaprli.

Na vprašanje, kaj da je zakrivil, so mu odvrnili: — Ni treba, da bi imeli na vesti kak zločin. In ni treba da bi izdal proti vam kak sodnik zaporno povelje. Zapri vas bomo na administrativno odredbo.

S tem besedami so porušene vse ameriške svobodščine in druge pridobitve prostosti, za katere so Angleži in Amerikanci preivali svojo kri.

Vrnili smo se v čase absolutnih monarhov.

Na stotine uglednih mož — med njimi tudi dosti članov parlamenta — so poslali v ječe in v kazenske kolonije.

V ječo so vrgli celo uglednega profesorja Filipperija, sina Mazzinijevega prijatelja in sodelavca ter enega največjih italijanskih demokratov in reformatorjev sedajučega časa.

Zaprli so ga med navadne zločince.

Ko se je neki poslanec v ječi skliceval na parlamentarno imunost, so mu odgovorili:

— Ni več daleč čas, ko ne bo mogel biti noben človek poslanec, če ne bo fašist.

Toliko torej o principih predstavniške vlade.

Nitti je klasično opisal vse strahote svojega dve leti trajajočega izgnanstva.

Izgnane oziroma jetniki morajo uživati pokvarjeno hrano, stanovati v zaduhlih barakah, nositi železje na rokah in nogah ter se družiti z degeneriranimi zločinci.

Toda vse to je nazadnje strauskega pomena.

Neovrgljivo ugotovljeno dejstvo je, da je izginila v Italiji zadnja sled osebne svobode.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Ameriki! — Naročajte gal

Iz Jugoslavije.

Dva somomora.

V selu Resnik pri Zagrebu si je te dni na strašen način končal življenje 33-letni seljak Stjepan Pavlinovac. Z brivno si je prerezal vrat in našli so ga nezavestnega v mlaki krvi. Prepeljali so ga z vlakom na kliniko v Zagreb, toda vsaka pomoč je bila zaman. Pavlinovac je umrl, ne da bi se zavedel. Vzrok samomora so bile baje domače razmere.

V Malem Maglaju pri Banjaluki je te dni skočil z železniškega mosta v Bosno upokojeni gozdarski nadsvetnik Miller. Vzrok samomora ni znan.

Dva delavca smrtno ponesrečila.

V kamnolomu pri selu Mač v Dalmaciji sta se te dni smrtno ponesrečila delavca Mijo Radan in Jakov Krivajčić. Zasula ju je debela plast zemlje in kamena. Drugi delavec so jima takoj priskočili na pomoč in ju naglo izkopal izpod prsti.

Bila sta pa že mrtva.

Dva poskušena samomora v Osijeku.

9. marca se je v Osijeku z nožem zabodel v prsa 24-letni trgovski potnik Lazar Bančić. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico. Vzrok samomora je bil obup, ker je bil nedavno radi npravnstvenega zločina obsojen na leto dni ječe.

22-letna Ana Gold se je zastrupila s sublimatom. Tudi njeno stanje je resno.

Epilog grozne rodbinske tragedije.

Pred okrožnim sodiščem v Pančevu se je te dni odigralo zadnje dejanje grozne rodbinske tragedije. Zagovarjal se je mlad fant, obtožen umora svojega očeta. Vzrok tragedije je bil demon alkohola. Neki premožni posestnik iz Pančeva, je začel popivati, zanemarjal je ženo in rodbino ter je v pijanosti domače pretepal. Nesrečna žena je umrla aprarane smrti in zapustila štiri otroke: dečka v starosti 13 let ter tri deklice v starosti 26, 6 in 3 let. Po materini smrti se nihče ni zmedil za sirote. Oče je popival naprej, pustil je otroke raztrgane in sestradane ter jih vedno pretepal. V bedi, pomakljanju in večinemu strahu je deca dorasčala. To trpljenje je trajalo štiri leta. Fant je sicer hotel skrbeti za mladoletne sestric, pa ga zverinski oče ni pustil. Nekega večera je prišel oče zopet pijan domov. Stopil je v vežo ter začel kričati nad otroke. To je izbililo sodu dno. V trenutku duševne zmedenosti je sin pograbil sekiro, oplazil očeta večkrat po glavi ter ga ubil. Sele nato se je zavedel posledice svojega dejanja in stekel na okrožniško postavu, kjer je vse priznal. Pred sodiščem je fant naslikal vsa bedo, v kateri je rodbina živeła, priznal je dejanje in dejal, da mu je žal.

Priče so izpovedale, da je bilo življenje na obtoženem domu resnično in trpljenje nepopolno. Pekojni posestnik je sosedom tudi očitovano dejal, da bo fanta ubil, če da mu je napoti. Na sodnike je to močno vplivalo, in sam državni pravdnik je izjavil: "Res ni večjega zločina kot je očetomor, toda razmere, v katerih je bil izvršen, so bile tudi nastrašnejše". Sodišče je obtožena obsodilo samo na 6 mesecev ječe.

S tlečo cigareto v ustih zaspal in zgorel.

V selu Neuradin se je tedni pripetila težka nesreča. 63-letni seljak Dušan Ivančić je legel s tlečo cigareto v ustih v posteljo in zaspal. Cigareta mu je padla iz ust in tleči ogrek je zažgal pernico. Soba je napolnil gost dim, v katerem se je Ivančić zadušil.

Nesrečo so opazili šele drugi dan. Vdrl so v sobo in našli Ivančiča vsega obžganega.

Sodna komisija je ugotovila, da se je sircmaok najprej zadušil in da je šele po smrti zgorel.

Streljal na nevesto, a zadel drugo.

Pred osojekim sodiščem se je te dni zagovarjal 21-letni Josip Borde iz sela Praškovice zaradi zavrtnega umora. Borde je imel ljubavno razmerje s Slavko Stupaničevico. Dekle se ga je pa naveličalo in nedavno prekinilo razmerje. Zato je skleno osvčtiti se. Nekega večera je vzel lovsko puško in odšel pred Slavkino hišo. Slavka, njena mati in njena prijateljica Jelka Robičeva so bile v izbi in so očhale perje. Borde je mel puško z rame in namenil na Slavko. Nesreča pa je hotela, da je baš v hipu, ko je Borde streljal, vstala. Namesto nje je Borde zadel Robičevo v glavo. Nesrečna mladenka je bila takoj mrtva.

Pri razpravi se je Borde zagovarjal, da ni imel nomena ubiti Slavko, niti Jelko in da ju je hotel samo malo prestrašiti. Sodišče je razpravo odgodilo, da zasliši več prič, katerim je baje Borde dejal, da bo Slavko ustrelil.

Neenavaden vzrok samomora.

Bravski pomočnik Anton Weiss iz Bele Cerkeve v Banatu se je te dni ustrelil v glavo. Vzrok samomora je nenavaden. Weiss je nekemu gospodarju med britjem ukradel samokres. Imeti orožje, je bila že njega davna želja. Takoj jo tatvini pa se je skesal in ko je ukradeni tatvino tudi opazil ter zagrozil s policijo, je bil tako zmeden, da se je v obup ustrelil v glavo. Bil je takoj mrtev.

GOJENJE ŽELV NA ČESKEM

Južnočeški tisk poroča, da so v svetovno znanih trebojskih ribnikih napravili zanimiv poskus, da bi tu zaredili želve. Doslej so menili, da je tem živalim potrebno izkjučno južno podnebje, toda trebojski poskusi so dovedli med drugim do nepričakovane uspeha, da so jajca, ki so jih zlegle sanice v pesek in listje, izvrstno prebila celo lansko hudo zimo in izdala v naslednji pomladi prav krepak in živ zarod. Takšni uspehi so dovedli do sklepa, da bodo osnovali 10 južnem Češkem posebno gojišča za želve in to v velikem obsegu.

POZIV!

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem pošla naročnina za list, so naproseni, da jo po možnosti čimprej obnovijo. —

Uprava lista.

ČUDEN OBRAČUN Z ŽENO

Budimpeštansko vzklicno sodišče je razpravljalo o procesu proti 56-letnemu kmetovalcu Stefanu Mezarosu, ki je bil lansko leto v prepiru zadavil svojo ženo in ga je prva instanca obsodila na 5 let ječe. Vzklicno sodišče mu je odločilo še 2 leti. Mesaros pa je naslovil na sodnike prošnjo, naj ga obsodijo kar na smrt, ker je življenja sit do grla. Žena mu je življenje uničila in rad bi jo čim prej srečal na čnem svetu, da bi ž njo obračunal. Njegovo prošnjo so dali na zapisnik, med tem pa sta njegov zagovornik in tudi državni pravdnik vložila priziv proti novi obsodbi.

NAJVEČJA SLOVENSKA BANKA V AMERIKI

Pred 10 leti, dne 3. aprila 1920, je v Clevelandu, Ohio odprla svoje bančne prostore prva slovenska banka, s skromnim kapitalom \$125.000.00. Voditeljji banke, sami izkušeni, dobri gospodarji, so se z vsó vnemo lotili dela, da dvignejo ta slovenski denarni zavod, North American banko, na trdno podlago in ji tako zasigurajo bodočnost.

Narod je imel trdno zaupanje v te može, zato je pričel nalagati svoje prihranke v slovensko banko in narod je s svojo neomajano zaupnostjo pripomogel, da je ta banka vidno in rapidno tako rasla, da je v kratkih desetih letih dosegla blizu šest milijonov dolarjev premoženja. In ta denar je skoro izkjučno samo slovenski in hrvaški. Obratno pa je banka to zaupanje povrnila s tem, da je posejevali rojakom denar na male obresti in jim tako pripomogla, da so mogli priti do svojega lastnega ognjišča, do svoje strehe. Tako je banka obvarovala marsikaterega rojaka, da ga niso tuji izkoristili z visokimi obrestmi, z raznimi bonusi itd. In v vseh desetih letih bančnega poslovanja se ni primerilo, da bi banka prodala kakemu rojaku-delavcu hišo radi neplačitve obresti.

Lansko leto je North American banka storila jako važen korak s tem, da je postala "trust banka" in se imenuje sedaj The North American Trust Co. To je bilo važno vsled tega, ker ima sedaj ta banka pravico, da lahko upravlja premoženje mladoletnih dedičev, da jim je varuh, da sme upravljati premoženje vsakega, ki imenuje banko v svoji oporoki za administratorja tega premoženja. Ko je postala banka "trust banka", je dobila tudi pravico, da sme kupovati in prodajati razne bonde posameznikom, društvom, enotam ali zvežam.

Mnogo je tudi rojakov izven Clevelanda, ki vlagajo svoj denar v to slovensko banko, ki plačuje po 4% na hranilne vloge, kot druge ameriške banke v Ohio, Kdor hoče vložiti, oziroma poslati svoje prihranke na North American banko, naj pošlje Money Order ali bančni draft, pa bo dobil v par dneh hranilno knjižico s potrdilom o prejetem denarju. Banka ima dobre finančne zveze s staro domovino in pošlje denar, kakor kdo želi: v dolarjih, dinarjih, lirah ali markah.

Rojaki, obrnite se v vsakem slučaju na to slovensko banko. Pišite v slovenskem ali hrvaškem jeziku. Uslužbenici so vsi Slovenci. Naslov banke je: The North American Trust Co., 6131 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik od 8.30 dop. do 6. popoldne.

Za večjo udobnost svojih klientov, vsak pondeljek do 7. ure zvečer.

Poslužujemo se vsi brez izjeme, te stare in stanovitne domače banke.

PRAVOČASNA SMRT

V navzočnosti odstavljenega marškega sultana Mulej-Hafida in poslanikov muslimanskih dežel, Perzije, Egipta, Tunisa, Sudana, Indije, Afganistana, so v Parizu pokopali perzijskega šaha, "kralja kraljev" Ahmeda Mirzo. Muslimani imajo vedno iste, jako preproste obrednosti, ki so enake za vse pokojnike. Duhovnik v mošaji niti ni imenoval šaha z imenom, temveč je samo rekel: "Molimo za umrlega. Bil je moškega spola". Ta podčrtana preprostost je bila v velikem nasprotju s praviljenim bogastvom rajnega šaha. Samo briljanti, ki jih je odnesel v prognanstvo, so vredni na milijone. Če bi jih tal prodal, bi bil bogatejši od Ferdia in Rockefellerja skupaj! Vendar so šahu njegovi prijatelji ponavno prerokovali, da bo umrl kot berač. "Kralj kraljev" je bil vnet obiskovalec vseh igralnic in je pustil več sto milijonov v Monte Caru, Cannesu in predvsem v Deauvilleu. Njegova predčasna smrt je težak udarec za lastnike igralnic, ki so trdno upali, da bodo prej ali slej dobili vse perzijske kronске dragulje. Usmiljena smrt je šaha rešila vseh skušnjav v cvetoči starosti 35 let. Če bi mu bilo sojeno živeti vsaj do 50. leta, bi se najbrž uresničila vsa prerokovanja njegovih prijateljev.

STRAHOVITA LETALSKA NESREČA

Te dni se je pripetila pri Bohnicah blizu Prage strahovita letalska nesreča, ki je zahtevala štiri človeška življenja. V neznačni višini sta trčila skupaj dva vojaška aeroplana. V enem sta bila pilot Jaroslav Čabalka in podporočnik Josef Becka, v drugem pa pilot Vojteh Kriha in aspirant J. Matějka. Prvo letalo je padlo na drugo in ga razkldalo čez pol. Pilot Čabalka je hotel v zadnjem hipu skočiti s padalom iz aeroplana, toda padalo se ni odprlo in nesrečni pilot je tresel na tla in obležal z zdrobljenimi udi mrtev. V padajočem letalu je ostal sedeci podporočnik Becka. Ko je padel z razbitim letalom na tla, je ostal od njega samo kup kosti in mesa. Drugo letalo, na katero je padlo prvo z vsó stlo, je letelo v spiralah še kakih 350 metrov in se je v zraku prevrnilo.

Aspirant Matějka je padel iz letala in obležal na tleh z razbito lobanjo. Letalo je tresčilo na tla in se zarilo v zemljo. Pilot Kriha je obležal v razbitem letalu ves razmesarjen. Na kraj katastrofe je takoj prispela preiskovalna komisija, da ugotovi, kako je moglo eno letalo v zraku pasti na drugo.

Peter Zgaga

V Nemčiji so začeli izdelovati poseben tobak. Tobak brez nikotina.

Iz tobaknih listov spravijo kemičnim potom vse olje in to olje je uporabno za solato.

Iz listov napravijo cigare, ki so baje izvrstne, in se le v tem razlikujejo od drugih, da ne vsebujejo nočnega nikotina.

Ta novica je dospelá te dni v Združene države.

Saj pravim, moderna znanost. Toda po mojem skromnem mnenju se iz takega tobaka ne izplača delati cigar. Ne vem, kakšna bi bila solata iz njega. Vsekakor boljša kot pa cigara, in pokoleg tega tudi že olje na razpolago.

Včeraj je bil prvi april. Bilo je povsem mirno in dostojno. Nikjer ni bilo neumestnih in acunnih šal.

Tako naprimer ni bilo iz Washingtona nobenega poročila, o nazadovanju brozposelnosti, o dobrih delavskih razmerah in splošni prosperiteti.

Nekateri moški so trdili, da je groza. Predno se zavedejo, predno se užije v položaj, traja dolgo, dolgo časa, ali se pa sploh nikdar ne zavede.

Nobenih okoliščin ne poznajo, nobenih namigavanj. Takim je treba s karelo po glavi — kot pravijo v lep, ribiški dolini.

Ženske so seveda bolj podjetne. Mlada, srčkana gospodična se je čez usesa zaljubila v takega trdnjaka.

Bila je velika, močan in lep, toda sveta Katarina je očitno povabila nanj, ko je delila svoje dragocene darove.

Že več kot tri mesece sta se poznala, bila sta na plesih in veseljah, ona je brenčala, on se pa ni ganil.

Zato je sklenila, da se sama dokoplje do njegovega srca.

Ko sta nekega večera sedela na samotni klopiči, ko je na nubi skrivnostno svetilo fantovsko solnce in ko so pomladne sapice mamljivo pihljale, se je narhalo naslonila nanj in rekla: — Aah!

— Kaj vam je gospodična? — jo je mirno vprašal.

— Aah! — je ponovila in kot v motnih sanjah nadaljevala: — Aah, ali poznate občutek, ki človeku stiska in razganja prsi, vseobnemam Ali vam je znan ta občutek? Srce začne mogočno utripati. Človeku zastaja sapa. Najrajši bi se kam naslonil in se česa oprjel. Navdaja ga čudna omotica. Brani se in brani, nauenkrat pa se ne more več zadrževati. In iz njegove najgloblje notranjosti bruhne na dan...

Tako je tica premetena opisovala občutek ljubezni, tako ga je priklepala nose.

— Ali ste že imeli kdaj tak občutek? — ga je vprašala.

— On pa je zazdel in odvrnil: — O seveda, že večkrat. Kadar koli sem se po morju vozil. Sem sicer zdrav in močan, toda morski boleznim sem strašno podvržen.

Neki angleški učenjak pravi, da se ne da z nasiljem ničesar doseči.

— Če zlepa ne gre, tudi zgrda ne more iti — je njegovo mnenje.

Možak se moti, že vsaj v gotovih ozirih.

Če bi prvotni ameriški naseljenci držali roke križem, bi bili Amerikanci najbrž še danes podaniki Anglije.

Kcr so se pa poslužili sile, so se osamosvojili in lahko kažejo preko morja fige svojemu nekdanjemu gospodarju.

No, kako je kaj v šoli? — je vprašal oče svojega nadebudnega sinčka.

— Tako, tako — je odvrnil sinček.

— Kaj pa, gospod učitelj?

— O, učitelj pa ne ve, kaj govori.

— Kaj čenčaš? Kaj čenčaš? — ga je posvaril oče.

— Seveda ne ve, kaj govori. Enkrat pravi, da je tri in šest devet, takoj zatem pa trdi, da je štiri in pet devet.

Velikonočni prazniki se bližajo. . .

GOTOVO se boste tudi to leto spomnili svojih dragih v stari domovini, s malim ali večjim denarnim darilom za velikonočne praznike.

Pripravljeni smo popolnoma za točno izvršitev vseh naročil, vendar prosimo, ne odlašati in nam naročila poslati čimprej mogoče. Večkrat se odpomore nujni potrebi, in veselje obdarovancev se podvoji, ako dospe denar pravočasno.

SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street
NEW YORK, N. Y.

Naročite SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1930 ki je letos izredno zanimiv.

POŠLJEMO VAM GA POŠTNE PROSTO ZA 50c

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 West 18 Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

TRISTAN BERNARD

GOSPOD TREGUER V GOSTEH

Gospod Treguer je bil že nekatere dni napravljen, ko je komaj prestopil pravi grad gospoda Belarthurja. Saj bi se bil vendar lahko prehladil med vožnjo v avtomobilu. Tudi dan je bilo sicer precej toplo, gospod Treguer je živel v neprestani bojazni, da se ga bodo zdajzdaj lotile vse mogoče bolezni. Ko so ga odvedli v sobo, je nekajkrat zaključil, potem pa je stopil pred veliko arcalo, pomolil jezik iz ust, dolgo in natančno ogledoval svoje rto in požiralnik.

Najraje bi sploh ne bil sprejel povabila gospoda Belarthurja. A kaj, ko je bil le ta bankir, bogat in mogočen demarni veljak, od katerega si je gospod Treguer obetal dobre službe. Razen tega je navdajala gospoda Treguerja še ena bojazen — strah, da ne bi napravil na ljubi slab vtis.

Gong je z zamočkim in prijetnim glasom poklical gosta k obedi. Gospod Treguer je bil na žalost poleg gospodarja edini pri mizi. Tudi to mu ni bilo povšeči. Bil je namreč silno plašen človek in že naprej ga je strahlo dejstvo, da bo edini pred meč gostiteljeve pozornosti. Ta njegova skrb ni bilo majhna in se je nepopisno povečala, ko so v začetku obeda prinesli na mizo školjke. Jedel jih je sicer zelo rad, a strah, ki ga je pri tem vedno navdajal, je bil nepopisno. Ker pa je bil poleg gospodarja edini pri mizi, si ni smel dovoliti, da bi pustil odzastiti školjke, ne bi bil si bil vzel. Tako nerodno mu je bilo, da bi bil najraje rekel, da je bolan. Tega pa zopet ni mogel, zakaj če bi rekel kaj takega, bi mu bili gotovo splavali po vodi vsi upi na službo pri bogatemu bankirju.

Školjke so znane kot nevarno živilo. Oh, kako nerodno, da se jim človek ne more odreči! Gospod Treguer jih torej ni zavrnil, ko mu jih je sluga ponudil, jemat pa jih s kvavavečim srcem, ker je bil med tem izračunal, da je grad njegovega gostitelja najmanj deset milij od morske obale in da je v njegovi neposredni bližini še pristanišče, kjer pristajajo ladje z bakrenimi nosovi. Kaj, če so se školjke držale bakra in njegovih strupenih snovi? S silnim strahom je gospod Treguer razmišljal o tem in podobnem

SEZNAM ARANŽIRANIH KONCERTOV.

- 5. aprila: Warren, O.
- 12. aprila: Herminie, Pa.
- 20. aprila: Cleveland, O.—Collinwood.
- 18. maja: Chicago, Ill. (Orchestra Hall).
- 25. maja: Milwaukee, Wis.
- 2. junija: Calumet, Mich. (Opera House).
- 7. junija: Traunick, Mich.
- 15. junija: Ely, Minn.
- 22. junija: Duluth, Minn.

Naslov: Banovec B.
6233 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Mali Oglasi imajo velik uspeh

Prepričajte se!

ko je prinesel sluga na mizo omleto z gobami.

Ježeš, gobe! se je stresel gost. — Kje so rasle, kdo jih je nabral? O tem je hotel biti bit poučen do zadnje podrobnosti. Gostitelj ga je sam rešil iz neželje zadrege:

— Povejte mi, prosim, gospod Treguer, kako vam dišijo te gobe? Nabrala jih je babica našega vrtnarja, ki se sijajno spozna na take reči. Škoda samo, da so ji v zadnjem času oči opešale...

In gostitelj je gospodu Treguerju ponudil, naj vzame še eno omleto, zakaj njemu so gobe take uga-jale, da je hotel počastiti z njimi svojega gosta kar mogoče do sit-tega...

— In zdaj, dragi moj, zdaj bo- ste pokusili raco, kakršne gotovo še niste jedli vse svoje življenje! — je rekel gospod Belarthur.

Gospodu Treguerju je malone postalo slabo. Oči so se mu skali-le. Svetla jedilnica, kredenca s starim srebrom in s kristalnim steklom, mu je začela plesati pred nosom. Vse se je tako žalostno vr-telo! Zakaj gospod Treguer se je bil domislil tiste uboge rodbine, o kateri je bil nedavno čital, da se je z mastno raco zastrupilo pe-najsti oseb... Vzel je torej prav majhen kosček. A velikodušni gos-titelj, ki se ni mogel načuditi gos-tovi skromnosti, je porinil na nje-gov krožnik pravi kosček belega mesa, češ, jejte in ne uganjajte zmernosti! V svojo največjo prapadeno je gospod Treguer odkril prav v tem koscu mesa odprtini-co, ki ga je navdala z novim stra-hom. Zdelo se mu je, da ravno sko-zi tisto odprtino bakterije kar vpa-dajo v njegov želodec.

Prinesel so tudi močnat jed — nekaj lahkega iz beljakovine. In zopet je gost vztrepetaval. V duhu je videl pred seboj svarila svetov-nih higijentikov, ki svare pred za-življanjem beljakovin, ker utegnejo postati zelo škodljive.

Po vsem tem se je začelo gospo-du Treguerju naravnost mešati v glavi. Vse njegove misli so veljale edino temu, kako bo vse te strupe, ki jih je spravil vase, zopet raz-krojil, kako jih bo storiš neškod-ljive. Prišlo mu je na um, da bi si merda pomagal s piščajo. In začel je piti velikanske množine tekoči-ne — seveda ne vina, zakaj o njem je imel slabo sodbo, v toksikologiji pa je bil tako slabo podkovan, da prav za prav ni vedel, kako je treba streči sistem in prepolnemu že- lodcu. Pred očmi so mu lebdele ne-jasne in nepopolne slike, kaj je treba ukreniti, da se spravi organi-zen v ravnotežje.

Pil je torej neutrudoma, a ne vina, ampak je mešal vino in vodo. Posluševal se je je v zelo obilni me-ri, zakaj bil je prepričan, da ima pred seboj mineralno vodo, ne pa studenčnice. Voda pa je stala v velikih karafah na mizi. Ko se je bil že pošteno nalokal, se je gosti-telj obrnil k strežaju in ga vpra-šal, kakšna voda je to. Rekel je:

— Ali je to prava mineralna vo-

da? Zdi se mi, da je precej podob-na deževnici!

In strežaj je moral priznati, da vkljub naročilu niso dobili mine-ralne vode in da je moral zaradi tega postaviti na mizo čisto dežev-nico.

Treguerjeva domišljija se je ma-homa silno razrasla. V njegovi glavi so vstajale bakterije iz vseh ko-tov, lotevala se ga je vročina, bilo mu je jasno, da ima legar. Ozrl se je na čašo. — In zdelo se mu je, da plešejo bakcili divji svedrast ples, ki bo izvrtil njemu, gospodu Treguerju, siguren grob.

Dve uri po tem je stopil gospod Treguer v vaško lekarno. Ni mu bilo sicer slabo, čutil je, da nekaj ne bo v redu. Zahteval je sredstvo za odvajanje in protistrupe. Ko jih je dobil, je urno stekel domov in legel v posteljo ter iz previdnosti ležal tri dni.

— To je bil kaj prijeten gost! — je dejal gospod Belarthur po od-hodu gospoda Treguerja svojemu služabniku. — In kako mu je vse dišalo! Veste kaj — prihodnjic ga zopet povabim na obed in mu še več prinesemo na mizo!

ko je prinesel sluga na mizo omleto z gobami.

Ježeš, gobe! se je stresel gost. — Kje so rasle, kdo jih je nabral? O tem je hotel biti bit poučen do zadnje podrobnosti. Gostitelj ga je sam rešil iz neželje zadrege:

— Povejte mi, prosim, gospod Treguer, kako vam dišijo te gobe? Nabrala jih je babica našega vrtnarja, ki se sijajno spozna na take reči. Škoda samo, da so ji v zadnjem času oči opešale...

In gostitelj je gospodu Treguerju ponudil, naj vzame še eno omleto, zakaj njemu so gobe take uga-jale, da je hotel počastiti z njimi svojega gosta kar mogoče do sit-tega...

— In zdaj, dragi moj, zdaj bo- ste pokusili raco, kakršne gotovo še niste jedli vse svoje življenje! — je rekel gospod Belarthur.

TRAGEDIJA LEPE ZAPE-PELJIVKE

Pred dobrim letom se je pojavila v Berlinu pevka Elynor Glenarova. Nastopala je navadno v nočnih to-kalih, kjer je vzbujala s svojo le-poto in svojim prijetnim glasom splošno pozornost. Njeni oboževal-ci so pa kmalu opazili, da merja ljubčke kakor rokavice.

Prva njena žrtev je postal bančni ravnatelj Derenburg, iz katerega je iztisnila nad pol milijona mark. Kupila je krasno vilo in avtomobil, a ko ji Derenburg ni mogel več dati denarja, mu je pokazala vr-ta. Mož se je pozneje ustrelil. Dru-ga njena žrtev je bil veleposestnik Kurt Beringsen. Mož je bil že nad leto dni oženjen in z lepo plesalko se je seznanil slučajno. Kmalu se je pa razvil med njima ljubavno razmerje, ki je požrlo Beringseno-vo rodbinsko srečo in vse njegovo premoženje. V stiski je segel po ponarejanju menic in bil je areti-ran.

Elynor Glenarovo so začeli nazi-vati "sinji vampir", ker se je vozila v modro barvanem avtomobilu in ker je vedno nosila obleke iz modrega b'aga. Upropastila je še nekaj bogatih mož, končno je pa doletela zaslužena kazen tudi njo. Njeno dotlej brezčutno srce se je namreč ogrelo za poročnika Luknowskega, ki je pa imel vedno ka-čo v žepu. Ljubil je sicer lepo ples-salko, vendar ji je pa opevovano namignil, da mu ni enakovredna. V družbo ni nikoli zahajal z njo, ker ga je bilo sram. Elynor je sicer težko prenašala zaničevanje, toda ljubezen je premagala vse. Nekega dne je pa poročnik izgubil in odne-sel ves plesalkin denar, za neme-ček pa še vse njene dragulje. Elynor je prijaviła tatvino policiji in tedaj se je izkazalo, da Luknowski sploh ni bil poročnik, temveč pre-frigan pustolovec.

To je bil za Elynor strašen ude-rec. Novih kavalirjev ni bilo več in ker je še vedno razkošno žvela, je prišla kmalu v denarne stiske. Vilo in avtomobil je morala prodati, poleg tega se je pa še prehladila in prišla ob glas. Ko so ji zdravniki povedali, da ne bo mogla nikoli več peti, je povsila glavo in se vrnila v svoje vilo, iz katere bi se bila morala drugi dan izseliti. Oblekla je najlepšo obleko in se zastrupila z veronalom.

KJE JE MOJ BRAT ALOIS KRT? Zadnje pismo smo prejeli iz Pueblo, Colo. Kdor ve za njegov naslov, ga prosim, da mi ga spo-roči. — Franc Krt, Visoka, Bosna, Jugoslavija. (2x 2&3)

Potem je vstopila v bar kot ples-salka in si izbrala partnerja, katerega je policija že dolgo iskala, ker je bil poglavar razbojniške tol-pe, ki je ugrabila mnogo otrok bo-gatih roditeljev in zahtevala zanje visoko odkupnino. Hara ni postala samo ljubica roparskega poglavar-ja, temveč je tudi vohunila zanj in mu lovila žrtve. V baru je žrtve o-pazovala, vodila jih je v hotele, po-tem jih je pa izročala razbojnikom. Policija je pa razbojniško gnezdo kmalu odkrila in ko so detektiv-i vdrli v lokal, so ptičke odletele, o-stala je samo lepa plesalka. Bila je aretirana in izgovarjala se je, da so jo razbojniki ugrabili in odvlek-li v svoj brig.

Policija ji pa ni hotela verjeti in slednjič je priznala, da je iz ugled-ne rodbine. Prosila je vplivne pri-jatelje, naj ji pomagajo. Tako se je posrečilo prepričati oblast, da je bila res ugrabljena. Izpustili so jo, toda ostala je pod policijskim nadzorstvom. Hara je pridno zaha-jala v odlične rodbine v Tokiu, po-licija je pa kmalu ugotovila, da se sestaja sleherni dan v zakotni uli-ci z nekim beraćem, katerega so detektiv-i aretirali. Izkazalo se je, da se je skrival pod beraško haljo poglavar razbojniške tolpe. Detek-tiv se je brž preoblekel v njegovo

KJE JE MOJ BRAT ALOIS KRT? Zadnje pismo smo prejeli iz Pueblo, Colo. Kdor ve za njegov naslov, ga prosim, da mi ga spo-roči. — Franc Krt, Visoka, Bosna, Jugoslavija. (2x 2&3)

ZASTAVE
SLOVENSKE AMERIŠKE SLOVENSKE IN HRVATSKE
REGALJE, PRIZNANJE, VER-SOJNICE, ZNAKE, UNIFORME ITD.
Sigurno 25% cenoje kot drugod.
VICTOR NAVINEK,
571 GREENE ST. GONERAGH, PA.

Ali Gre Business Čez Cesto ?

Skupaj s svetlobo opazuje razvoj trgovine onstran ceste.

LJUDJE GREDO tja, kjer sta luc in delavnost. Če se zvraca pre-ved trgovine onstran ceste, si pre-j ogledite svojo razsvetljavo, pred-no boste dožili svoj prostor.

V nekem mestu je bila vrsta trgo-vin na mrtvi strani ceste preurejena z lučjo. Privlačno razsvetljena okna so vabila—zapovedovala—bližje opa-zovanje. Potom resničnega štetja se je dokazalo, da spravlja luč ljudi na to stran—na napačno stran—ceste.

Vaša izložbena okna bi vam mora-la dati trgovino. Čimvišja je inten-zivnost svetlobe, temlažje vidijo lju-de predmete v vaših izložbah. Vselej tega imajo velike uspešne trgovine svoje izložbe ves dan dobro električno razsvetljene.

Skopariti z lučjo se pravi štediti s pennyji in zanemariti luč. Električna luč je tako poceni, da pomnilna njena obilna uporaba resnično štedi-nje. Tok za svetilko 50 wattov stane samo en cent za 24 urno uporabo po najvišji ceni v našem seznamu.

Obilna luč je eden najboljših pro-dajalcev.

Ali je luc na vaši plečihni listi, do-sluzi za vas? Če ni, naj vam naši iz-vedenci za razsvetljavo pomagajo na-staviti načrt za napeljavo, kar bo ze-lo pospešilo trgovino.

Kar telefonirajte a'i pišate bližnjemu uradu vaše električne družbe za to brezplačno navodilno službo.

The New York Edison System

McLennan
President
The New York Edison Company
The United Electric Light and Power Company
Brooklyn Edison Company, Inc.
New York and Queens Electric Light and Power Company
The Yonkers Electric Light and Power Company

PLESALKA ROPARJEVA LJUBICA

Lepa plesalka Hara Pasaka je bila iz bogate japonske rodbine. Bila je sicer zelo dobro vzgojena, študirala je na visoki šoli in postala je zdravnica, toda nekega dne je nepričakovano pobežnila z doma in postala je ljubica svojega vzgojitel-ja, bivšega plesalca v baru, ki to je skrivaj učil modernih plesov. Roditelji so mislili, da se hčerka z domačim učiteljem pridno učil, v resnici sta pa navdušeno plesala. — Vzgojitelj se je pa kmalu naveličal, ker je postal solastnik bara v Tokiu in jo je hotel zaposliti v njem kot plesalko. Toda mlada lepoticca se je kot zdravnica spoznala na strupe in nekega dne je nezvestega ljubčca zastrupila.

Potem je vstopila v bar kot ples-salka in si izbrala partnerja, katerega je policija že dolgo iskala, ker je bil poglavar razbojniške tol-pe, ki je ugrabila mnogo otrok bo-gatih roditeljev in zahtevala zanje visoko odkupnino. Hara ni postala samo ljubica roparskega poglavar-ja, temveč je tudi vohunila zanj in mu lovila žrtve. V baru je žrtve o-pazovala, vodila jih je v hotele, po-tem jih je pa izročala razbojnikom. Policija je pa razbojniško gnezdo kmalu odkrila in ko so detektiv-i vdrli v lokal, so ptičke odletele, o-stala je samo lepa plesalka. Bila je aretirana in izgovarjala se je, da so jo razbojniki ugrabili in odvlek-li v svoj brig.

Policija ji pa ni hotela verjeti in slednjič je priznala, da je iz ugled-ne rodbine. Prosila je vplivne pri-jatelje, naj ji pomagajo. Tako se je posrečilo prepričati oblast, da je bila res ugrabljena. Izpustili so jo, toda ostala je pod policijskim nadzorstvom. Hara je pridno zaha-jala v odlične rodbine v Tokiu, po-licija je pa kmalu ugotovila, da se sestaja sleherni dan v zakotni uli-ci z nekim beraćem, katerega so detektiv-i aretirali. Izkazalo se je, da se je skrival pod beraško haljo poglavar razbojniške tolpe. Detek-tiv se je brž preoblekel v njegovo

DIKTATOR STALIN

Bivši sovjetski diplomat Besedov-ski je priobčil v pariških listih za-nimiv članek o boljševiskem dik-tatorju Stalinu. Stalin je Gruzin in že zdaj ne zna dobro rusko. Rusi-čno govori s kavkaškiim naglasom. Stalin ne stanuje v Moskvi, temveč v njenem predmestju Czarki in si-cer v isti hiši, kjer je preživel zad-nja leta svojega življenja Lenin. Vsako jutro se pelje v Kremli z av-tomobilom in spremljata ga dva agenta črečvicajke. Njegovemu av-tomobilu sledi avtomobil poln agentov črečvicajke. Ko je prišel na krmilo, je Stalin zamenjal že-no. Pa tudi za drugo ženo nima ča-sa tako, da celozvojni poroki ni mo-gel prisostvovati. Dokumente o lo-čtvi in o drugi ženitvi so mu po-

šli po posebnem kurirju. Stalin se drži čez dan v Kremli in šele pono-či se vrača v spremstvu čekistov demova. Stalnova posebnost je, da bogato preživi večer v družici komunistične omladine.

Kako energičen je boljševiški diktator priča prigoda z njegovim sodružnikom Pjatakovim. Mož je preveč pil in kadil in ko so se po-kazale posledice, je Stalin naročil zdravnikom, da mora biti Pjatakov v dveh tednih zdrav. S temeljito kuro so zdravniki odstranili znake zastrupljenja, toda Pjatakov je bil živčno tako uničen, da je kmalu umrl. Ko je postal neki Stalinov tovariš v Tiflisu žrtev vtomobilske nesreče, je reči diktator brzojavil šefu tliške policije, naj dotič-nega seferja takoj ustrelje, kar se je tudi zgodilo.

NAPRODAJ 55 AKROV FARMA
35 akrov izoranih, 20 pa gozd, vse ograjeno. Vsa potrebna pasopja, nekaj sadnega drevja, v bližini me-sta v prijaznem kraju blizo moje farme. Cena samo \$1200.00. Kdor želi dobro farmo po ceni v sloven-ski nasebini, naj jo pride pogledat.
Frank Novak,
Route 2, Millston, Wis.
42x2&3-

PRVA SLOVENSKA BANKA
The North American Trust Co.
6131 St. Clair Avenue
Podružnica:
15601 Waterloo Rd.
CLEVELAND, O.
obhaja 3. aprila 1930
10 letnico svojega obstanka

Zaupanje naroda v to slovensko banko je tako veliko, da ima danes banka blizu
\$6,000,000.00 premoženja

Obrestuje hranilne vloge po 4%. Pošilja denar v vse dele sveta po najnižji dnevni ceni. Tudi rojaki izven Clevelanda lahko vlože svoje prihranke v to slovensko banko, ako pošljejo Money Order ali bančni draft. Isto velja za pošiljateljce v staro domovino.

Pišite na banko v slovenskem ali hrvaškem jeziku, ker so vsi službenici Slovenci.

UBOJ PRED SODIŠČEM

Dne 1. novembra lanskega leta so v gostilni Marije Klemenčičeve v Vumbaču pri Vurberku popivali razni domači in okoliški fantje med njimi tudi znani pretepač, posest-niski sin Franc Zlahtič. Močno vino pa jih je že kmalu tako ogrelo, da lo, da je prišlo po Zlahtičevi krivdi med njimi do divjega pretepa, pri katerem so uporabljali pesti, stole, kararce in nože. Vendar pa se je ta prvi pretep končal brez večjih po-šledic. Fantje so se zopet pomirili in nadaljevali s popivanjem. Med tem pa je prišel v gostilno tudi dne 23. marca 1908 v Prstju roje-ni in v Vurberku žveči mizarski po-močnik Franc Zelenko, da bi si ku-pil cigarete. Ker je pa v gostilni na-šel dva znaneza z Vurberškega gra-du, je prisedel in z njima pil. Ven-dar ni nameraval dalje časa osta-ti v gostilni in bi bil tudi nemote-no odšel, da mu ni natakarija za-šlo skrilca kločuka.

Med tem časom pa, ko je opazil, da mu je zmanjkal kločuk in je došel za natakarijo, se je v drugi sobi, kjer so popivali omenjeni fantje, vnel drugi pretep, katerega je zopet izval Franc Zlahtič. Tako je Franc Zelenko, prišel ravno v največji metez, v katerem so se bili veli vprek, tudi brat z bratom in prijatelj s prijateljem. Zelenko se je skušal pretepačem ogniti in je od natakarije zahteval svoj klo-čuk, pijani Franc Zlahtič pa je menil, da doži njega, da mu je klo-čuk vzrl, in je zaradi tega navli-čnan z odprtim žepnim nočem. Ze-lenko je pred napadalcem pobegnil v kuhinjo in se mu tudi tam izmu-kal, dočler se je dalo, ko pa je pri-spel do gredence in je bil nadaljni umik nemogoč, se je skušal Zlah-tič ubraniti z rokami, kar se mu pa ni posrečilo. Pijani in pobsneh Zlahtič ga je vedno bolj besno na-padal in mu z nočem prerezal tudi žo slunjo.

V strahni sili in v poslednjem trenutku je tedaj napadeni Fran Zelenko opazil na gredenci kuhinjski nož, ga naglo pograbil in sunil ž njim proti Zlahtiču. Zadel ga je pri tem v čelo, mu povzročil pre-cej veliko rano in mu ranih tudi čelno kost. Osvojen Zelenko je nato pobegnil domov, ranjeni Zlahtič pa se je prav ves krvav, pretepal še dalje, dokler ni napo-sled omagal. Značilno pa je, da je bil tako pijan, da sploh ni vedil, s kom se je buril in kdo ga je ranil. Dasi je bila rana sicer zelo nevar-na, vendar bi Zlahtič samo zaradi nje najbrže ne bil umrl, ker je bil še d 9. novembra v domači oskr-bi. Nastopila pa je, verjetno zara-di zanemarjenja, infekcija in mor-al je biti prepeljan v bolnišnico v Ptuj, kjer je dne 19. umrl.

Franc Zelenko je sam izpovedal svoje dejanje in je bil takoj nato aretiran ter izročen sodišču.

Zadevo je 12. marca obravnaval mali senat mariborskega okrožne-ga sodišča; sestavljali so ga sodni-ki iz Zemljiš kot predsednik, Les-nik in Kolšek kot prisednika in Kejar kot zaplenikar. Držav. prav-dništvo je zastopal dr. Hojnik, ob-tožena pa je ox offo branil odvet-nik dr. Josip Rapoc. Price niso bile zaslišane, ampak so se predčile iz izpovedi pred okrajnim sodiščem v Ptujju.

Razprava je bila kratka, ker se je tako s strani tožitelja kakor s strani zagovornika zastopalo sta-lišče, da je obtoženi Franc Zelenko ravnal v silobranu. Drž. pravdnik je sicer zahteval vsaj obsodbo za-radi prekorčenja silobrana, senat pa je po kratkem posvetovanju, u-poštevalojč dejstvo, da je bil umor-jeni Zlahtič znan pretepač, dočim je obtoženec sicer miren fant in soglasno izpovedal priče. Franca Ze-lenko oprostil vsake krivde in kaz-ni ter ga izpustil na svobodo. Dr-žavni pravdnik ni prijavil pritožbe.

VODNIKOVE KNJIGE

za leto 1930
SO RAZPRODANE

Kdor jih hoče zdaj naro-čiti za leto 1931, naj nam pošlje \$1 in dobil bo knji-ge po pošti, ko bodo izšle.
Knjigarna 'Glas Naroda'

Njegova čast.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

— Kaj torej?
— Pomagajte mi nekoliko olajšati vest! Vi ste dosti v družbi konzulice. Škafajte v njej vzburiti prepričanje, da ne zasluži tak klavice nikake ljubezni! Če ji boste mogli to obdržati pred očmi, bo boljše zanjo. Posebno njen mož je plemenit in dober človek!
— Škafala bom. Če pa bo kaj pomagalo? Sreče je svoje glavna stvar ter ga ni mogoče preprečiti z umstvenimi razlogi. Čas bo mogoče uspešnejši kot vsi razlogi.
— Ne mislite slabo o meni, draga svakinja! — je rekel napel resno in napel v šal.
Zmajala je z glavo.
— V bistvu niste storili ničesar slabega, čeprav je bila lahkomišljenost zelo velika.
— Hvala Bogu. Moja srečna hvala zato, kajti meni je dosti za vaše dobro mnenje!
— Zdravstvujte torej za danes!
Podala mu je roko ter se ozrla vanj prisrčno in gorko.
— Moja prisrčna hvala za vse, kar ste mi danes rekli!
— Bil sem vam dolžan več hvale.
— Ne, ne.
— Ne, potem si bom svojo hvalo že iztirjal ob dani priliki. Na svidenje torej jutri popoldne ob štirih, mala svakinja!
— Na svidenje!
Stisnila sta si trdno roki ter se razšli.

Ko je prišel Anton domov, ga je najprej srečal Robert. Trdno ga je prijel za rokav.
— Ti, Anton, menda res nisi mislil resno, ko si ustavil malo družabnico? — ga je vprašal nahitro.
Anton se je ozrl veselo vanj.
— Zakaj, dragi Robert?
— Človek, ti se povsem lahko oženiš kje drugod!
— Nekaj ti bom povedal, moj dragi Robert. Jaz se nisem mešal niti z besedico v tvoje zadeve, ko si se zaročil! Ali misliš, da bi si pustil vmešavati sedaj, če bi se hotel zaročiti?
— No, prosim te, moja izbira je vzvišena nad vsak dvom.
— Gele denarja, na vsak način. Glede drugih točk pa je Helma Olfersova prav tako vzvišena nad tvojo nevesto, kot vsaka druga stvar! Robert je skomignil z ramama.
— Ti si torej brezupno zaljubljen v njo?
— Mogoče pa se vendar motiš.
— Ali ti nisi še razkril svoje ljubezni?
Anton se je poredno nasmehnil.
— Za enkrat ti hočem le reči, da bi imel rad svakinjo. Če pa me hočeš še nadalje vprašati, me ne boš postavil na laž!
— Ne delaj vesela takih neumnosti! S teboj ni mogoče govoriti nikake pametne besede!
— Prepusti me moji, usodi, Robert!
Par minut pozneje je stal Anton pred svojo materjo v njeni sobi. Sedela je poleg okna ter nekaj krpala.
— Mati, ali že zopet krpaš?
Mati je vzdihnila.
— Zares, tako fino delo ni več za moje oči. Mislija sem si, da bi lahko odzvela mlada žena Roberta to sitno delo, a ljubi Bog. Truda je preveč fina za te. Razventega pa ne bo ostala pri nas. Kako je s hišo na deželi in opremo?
— Kmalu bo vse gotovo, mati. Ti se boš čudila, vse je tako fino in odlično!

Stara dama je vzalostena pokimala.
— To si lahko mislim. Tam se naš človek ne more počutiti posebno dobro.
Anton jo je prijel za glavo.
— Priznaj mi, mati. Truda ti ne ugaja.
V zadregi si je pričela gladiti obleko.
— Veš kaj, zelo fina in prijazna je, a glavna stvar je, da bo osrečila Roberta.
— In razventega ne bo tvoja edina svakinja!
Vzdihnila je globoko.
— Vidva naju pustita čakati predolgo časa!
Objel jo je ter ji zasepetal v uho:
— Draga mati, jutri popoldne, ob štirih, te bo obiskala tvoja druga svakinja! Ta ti bo po volji.
Od presenečenja ga je močno stresla za ramo.
— Torej nerednež, ali si se že zopet zaljubil? Izpovej se meni! S kom si se zaročil?
Anton je napravil nedolžen obraz.
— Jaz? Z nikomur, mati!
— Anton, kako naj imenujem to? Ravnokar si mi rekel, da me bo jutri popoldne obiskala nadaljna svakinja.
— Da, to bo tudi storila. Ti imaš razven Roberta še dva sinova!
Gospo Althoffovi je pričela pojemati sapa.
— Feliks! Ti govoriš o Feliksu? — je vrasala, veselo presenečena.
S skrivnostno važnostjo ji je zapiral usta.
— Tiho, mati, ne kriči! — Jaz sam še ne vem, če je že zaročen! Nato pa je postala resno jezna.
— Same neumnosti in nobenega konca! Sramovati bi se moral vleči za nos svojo staro mater!
— Draga mati, čisto resno govorim. Pojdi ter sedi k meni. Povedal ti bom krasno povest. Obljubi pa mi največjo molččnost do jutri popoldne. Drugače ti bo ušla najdražja svakinja. Ta bo stanovala tukaj v hiši ter se bo dala razvajati od tebe.
Sedla je ter ga nezaupno pogledala.
— Ali ni zopet neumna šala?
— Zagotovo ne, mati!
— Če ni resnica, boš tepen, — je zapretila.
Peljubil jo je prisrčno.
— Prični vendar.
Tedaj je pričel pripovedovati roman obeh zaljubljenec. Nista mogla priti skupaj, oba kraljevska otroka kot iz pravljic. Bolnosti Feliksa je naslidal v najbolj temnih barvah ter crisal živahno, kako se je Helma postavila na pot ter premagala vse težkote.
Mati se je pričela pretresljivo jokati.
— Ah, ubogi Feliks, kaj vse je moral pretrpeti, ne da bi bil kriv vsega tega!

— Vidiš, mati, — je rekel Anton proti koncu. — Mi moramo direktno prisiliti Feliksa k njegovi sreči! Vedno misli na svojo nogo ter si domišlja, da ga ne more ljubiti nobena deklica. Več, najboljša je, če ničesar ne izve. Povsem nenadno naj nastopi Helma pred njim, da se ne bo smel obotavljati. Ti mi moraš seveda pomagati, da ju ne bo nihče motil!
To je bila njegova glavna karta. Mati je postala pomočnica. Lotila se je, k čemu pričakovano, z veliko vneemo dela, da pripravi svojega moža ter zavrne morebitne pomisleke slednjega napram poroki z revno deklico.

(Dolge prihodnjice.)

SINA USTRELIL SKOZI OKNO

Na ljubljanskem deželnem sodišču se je 18. marca odigral epilog rodolonske drame prevzračarja 68. letnega Jan. Ruparja, doma od Sv. Andreja, občina Zmurec pri Škofji Loki. Vsem je še dobro v spominu: 5. decembra lani proti večeru, ko je vladala velika tema nad prijazno vasico, je oče Janez z lovsko puško kalibra 24 ustrelil skozi okno domače hiše svojega sina Pavla. Ob 8.30 se je 18. marca pred velikim senatom pričela glavna razprava zaradi zločinstva zoper življenje in telo.

Razpravna dvorana št. 79 je bila ves čas nabito polna poslušalcev. Veliki senat so tvorili: predsednik Anton Mladič ter sodniki-prisejdniki dr. Vinč Strasser, Anton Avsec Ivan Kraj in dr. Štrukelj. Državni tožilec je bil dr. Fellacher, zagovornik dr. Frlan.

V spremstvu ječarja, šepajoč na levo nogo in nekoliko sključen, je stopil pred sodnike starček Janez Rupar, majhen mož, široke glave, s polnimi, a svimi lasmi, živih oči z velikimi očali. Starček ima navado moljati z ustnicami in napravlja vtis lakavega, veseljškega možička.

Obtožnica obtožuje Janeza Ruparja umora, ker je po zrelm predudarku ustrelil svojega sina Pavla. Obtožnica natanko navaja podrobnosti o žalostnih rodbinskih razmerah, ki so vladale pri Ruparjevih. Obtoženec je bil lastnik posestva v vasi Sv. Andrej, oddaljeni uro hoda od Škofje Loke. Z ženo je imel osem otrok, od katerih žive še štirje. Obtoženec se ni brigal za procvit lepe domačije, marveč je okrog zapravil. Da se posestvo reši popolne propasti, je žena pri škofjeloskem okrajnem sodišču zaprosila, da se mož postavi pod kuratel, kar se je zgodilo in je žena bila 11. aprila 1924 postavljena možu za skrbnico. Že mala 1924 je Janez Rupar izročil s privoljenjem žene vse posestvo svojemu sinu Pavlu. Izgovoril pa si je v notarskem pismu lep užitek zase in ženo, med drugim si je pridržal pravico, da sme v gozdu posekati 50 smrek in 50 mecesov, jih prodati in denar zase porabiti. Na Ruparjevi domačiji so postale razmere neznozne, ko je sin prevzel gospodarske vaje. Obtoženec je gojil do otrok le srd in sovraštvo, vedno je rabil proti njem psovke in žaljive. Sovražil je zlasti Pavla, češ, da mu noče dati živeža.

5. novembra lani je stari Rupar popival po Škofji Loki. Izpil je 6 četrtin dolenskega vina in nekoliko žganja. Zvečer se je v temi Janez Rupar napotil domov. Ko je prišel do domače hiše, je polskal puško, ki jo je imel shranjeno v votlini starega kostanja. Z njo se je prislonil k oknu velike sobe, v kateri so bili zbrani Pavle ter sestri Marija in Marjana. Okoli 18.30 je počil strel. Šibre so prodirle okno in zadede Pavla v levo senco. Smrtno ranjen je brez glasu omahnil na mizo in začel hropiti. Sestri sta se prestrašili ter hiteli, ko sta ugasnili luč, klicati sosede na pomoč. Stari Rupar pa je medtem že bil skril puško ter nato prišel v sobo, ne da bi se brigal za mrtvega sina.

Obtožnica poudarja, da je Janez Rupar dejanje izvršil v zrelm predudarku.
— Rupar, stopite bližje! Ali se čutite krivega? — vpraša predsednik po prečitani obtožnici.
— Naredil sem... Kesam se... Bil sem pijan...
— Zaradi sedmih četrti naj bi bil tak človek, kakor ste vi, ožja? Ste ga že veliko več spili in prenesli!
— Pijan sem bil.
— Zakaj ste to naredili?
— Nobene reči mi ni hotel dati. Nič mi ni plačal. Dolžan mi je bil 12.000 kron za prešiča. Slabo je z mano ravnal. Stiri leta nisem pokušil špeha kakor včasih.
Kdaj ste prišli do naklepa, da ustrelite sina? Ali že prej?
— Ne prej. Pri hiši doma sem prišel od tega. (Smehljaje je starček nadaljeval): — Če bi mi dali prašiča, pa bi mu bil vse opustil.
— Vaš zagovor je neskladen in nesmiljen. Povojte nam natanko, kako je bilo tisti dan!
Obtoženec začne tiho, skoraj nerazumljivo pripovedovati, kako je šel kritičnega dne popoldne okoli 15. v Škofjo Loko, kjer je hotel pri Kebru oddati sekuro, da bi jo ta potem poslal v Poljskovo dolino h kovaču podstaviti. Pil je v treh gostilnah. Domov grede je nosil s seboj še "frakelj" hrusveca. Po vseh štirih je "kremplj" navkreber proti domu. Bila je že temna noč, ko je odhajal iz Škofje Loke.
— Koliko časa ste hodili do doma?
— Nič ne vem.
— Kaj ste napravili doma?
— Puško sem vzel...
— Kaj vas je prišlo, da ste sina ustrelili?
— Bil sem pijan. Jezen sem bil na Pavla, ker mi ni dajal živeža. Slabo je z menoj ravnal.
— Pavle je bil pošten in priden. Tako pravijo priče.
— To pravijo ljudje. Pa ni res. Slab je bil.
Obtoženec je nato spremenil svoj prvotni zagovor gled lastnika puške. Preiskovalnemu sodniku je po-

vedal, da je puško našel. Bila je last Šimnovoga hlapca, ki jo je imel spravljeno v votlem starem kostanju. Danes pri razpravi pa je stavec dejal:
— Tista puška je bila last Pavleta. V kostanju jo je imel spravljeno in nabasano...
— Kdo jo je nabasal?
— Pavle!
— Ali je niste vi?
— Ne. Pavle je včasih streljal na zajce.
— Ali je smodnik vaš?
— Ne. Smodnik smo imeli pri hiši za "arcnije".
— Hude "arcnije" — smodnik! Imeli ste cel arzenal doma! V tej steklenici so šibre za srne! — je nadaljeval predsednik.
— Za verice so bile, ne za srne, — odvrne jezno obtoženec.
— Izpovedali ste, da ste hoteli decembra streljati zajce v detelji, — je omenil predsednik. — Mislite, da se zajci 4. decembra streljajo v detelji? Govori se tudi, da ste hoteli dvakrat zažgati.
— Hm. Ha-ha...
— Ali je res, da ste do ro merril skozi okno?
— Že more biti. Dosti pa nisem merril.
— Pa kako ste se čudno obnašali, ko ste potem prišli v sobo? Ali ste videli, da je sin umorjen?
— Kajpada, sem videl.
— Vse ste zapili!
— Pil sem, res, pa še nikdar ni bilo pri hiši takega gospodarja kakor sem bil jaz!
— Ali ste se po dejanju kaj kesa-li?
— Kajpada sem se. Če bi mi bil sin dal vse, ne bi bil jaz tega naredil!

Izpraševanje obtoženca je trajalo dobro uro. Zaslisane so bile nato štiri glavne priče, ovidice neposrednih dogodkov po umoru. Marija Rupar, obtoženčeva hčerka, se je pričevanju takoj odpovedala: — Ne bom pričala proti očetu!
Obtoženčev sin Janez Rupar, invalid in sedlar v Škofji Loki, je nato opisal žalostne razmere, ki so vladale na očetovem domu. Oče je rad popival po Škofji Loki in seveda ni imel nobenega denarja prihranjenega. Lepo posestvo, kjer so lahko redili 8 do 10 glav živine, je oče izročil bratu iz proste volje.

— Zakaj, menite, je oče ustrelil brata? — vpraša predsednik.
— Zato, ker je bil jezen nanj zaradi smrek. Najbrž je mislil, da bo tako dobil posestvo nazaj.
— Ah, kaj še! Saj ne morem delati, — prekine stari Rupar svoje-ga sina.
France Rupar, drugi obtoženčev sin, je izpopolnil sliko družinskega življenja z naslednjimi besedami:
— Čudno je bilo življenje doma. Pred očetom smo imeli strah, ker je grozil, da bo vse pobil in postrelil. Od sestre sem slišal, da je oče rekel: "Prej bo šel Pavle od Sv. Andreja kakor jaz". Očeta se je pijača vedno prav hitro prišla.
— Miha Košir, sosed, je bil poklican po umoru na Ruparjev dom. O smrti Pavla pravi:
— Očeta sem našel pred hišo in rekel mi je: "Janez, mrliča imamo v hiši!" A takrat, ko sem jaz stopil v hišo, je Pavle še živel, zavedal pa se ni več. Pozneje sem pripomnil: "Mrtev je! Kdo ga je?" — "So ga že punce ali pa Zupcev Lojze", (sosed, s katerim je bil pokojni Pavle v prepiru)... mi je odvrnil stari Rupar, ki po mojem ni bil pijan. Zelo čudno pa je mi je zdel njegovo obnašanje. Pavle je bil ustreljen okoli 7. umrl pa je čez eno uro. Jaz sem hodil pred leti večkrat v "tabrč" k Ruparjem. Pa stari je bil za otroke napačen. Obleke jim ni napravil. Jezilo ga je, ker ni imel več grunta.

Anton Oblak, postaven mož, je vzravnal kakor vojak stal pred senatom in v prav markantnih stavkih opisal vse dogodke, ki so se razvijali v Ruparjevi v hiši po strelu.
— Prišla sva s Koširjem na Ruparjev dom in tu sva že dobila starrega pri vratih. Koširju je stari dejal: "Imamo mrliča v hiši!" in še nekaj zagodrnjal. Ko smo stopili v sobo, je stari prinesel žganja in velel: "Pijta!" — Miha Košir pa je dejal: "Sem žalosten, ne morem pito žganja". Stari je hodil okrog okna in rekel: "Pa še dve šipi mi je morilec ubil!" Šel je nato za nekaj časa ven in ko se je vrnil, je začel govoriti: "Bog ve, kdo ga je?... Mislim, da je oni" (namigaval je na soseda). Potem je spet začel: "To bi ga jaz, če bi morila dobiti doma". Sprva sva mislila s Koširjem, da je Pavla ustrelil kakšen tat. Pavle je bil miren in priden. Mnogo je potr-

vedal, da je puško našel. Bila je last Šimnovoga hlapca, ki jo je imel spravljeno v votlem starem kostanju. Danes pri razpravi pa je stavec dejal:
— Tista puška je bila last Pavleta. V kostanju jo je imel spravljeno in nabasano...
— Kdo jo je nabasal?
— Pavle!
— Ali je niste vi?
— Ne. Pavle je včasih streljal na zajce.
— Ali je smodnik vaš?
— Ne. Smodnik smo imeli pri hiši za "arcnije".
— Hude "arcnije" — smodnik! Imeli ste cel arzenal doma! V tej steklenici so šibre za srne! — je nadaljeval predsednik.
— Za verice so bile, ne za srne, — odvrne jezno obtoženec.
— Izpovedali ste, da ste hoteli decembra streljati zajce v detelji, — je omenil predsednik. — Mislite, da se zajci 4. decembra streljajo v detelji? Govori se tudi, da ste hoteli dvakrat zažgati.
— Hm. Ha-ha...
— Ali je res, da ste do ro merril skozi okno?
— Že more biti. Dosti pa nisem merril.
— Pa kako ste se čudno obnašali, ko ste potem prišli v sobo? Ali ste videli, da je sin umorjen?
— Kajpada, sem videl.
— Vse ste zapili!
— Pil sem, res, pa še nikdar ni bilo pri hiši takega gospodarja kakor sem bil jaz!
— Ali ste se po dejanju kaj kesa-li?
— Kajpada sem se. Če bi mi bil sin dal vse, ne bi bil jaz tega naredil!

— Imate še kaj povedati? — je nato vprašal predsednik Ruparja.
— Gozd mi je posekal. Za prašiče sem mu dal 12.000 kron!
— Če bi vam ves gozd posekal, sina ne smete ustreliti!
Senat se je nato umaknil v posvetovalnico. V dvorani so začeli škofjeloski živahno razpravljati, kako bo Ruparju sojeno in nekdo je pripomnil:
— Če ga sodniki oprostite, ga bomo doma samu sodili!
Po daljšem posvetovanju se je pojavil predsednik. Obtoženec je naglo stopil k njemu in ga prosil.
— Če bi bil v Loki zaprt, bi lahko drevesca sadil...
— Poslušajte sodbo! — ga je zavrnil predsednik in je začel citati sodbo, s katero je Janez Rupar zaradi zločina zoper življenje in telo po paragrafu 167, točka 1. kaz. zak. obsojen na 10 let težke ječe ter v trajno izgubo častnih državljan-skih pravic. Preiskovalni zapor se mu od 5. decembra 1929 šteje v kaznen.
— Ali ste razumeli sodbo? Deset let težke ječe! — je končal predsednik.
— Manj naredite!
— Ni mogoče! Imeli smo z vami usmiljenje, ker ste že star človek. To je najmanjša kazen, ki smo jo vam mogli dati. Če bi veljal stari zakon, bi šil na vislice.
— Sprejmete kazen?
— Če ni drugače! Ali ne morete manj narediti?
— Ali sprejmete kazen? — je

vedal, da je puško našel. Bila je last Šimnovoga hlapca, ki jo je imel spravljeno v votlem starem kostanju. Danes pri razpravi pa je stavec dejal:
— Tista puška je bila last Pavleta. V kostanju jo je imel spravljeno in nabasano...
— Kdo jo je nabasal?
— Pavle!
— Ali je niste vi?
— Ne. Pavle je včasih streljal na zajce.
— Ali je smodnik vaš?
— Ne. Smodnik smo imeli pri hiši za "arcnije".
— Hude "arcnije" — smodnik! Imeli ste cel arzenal doma! V tej steklenici so šibre za srne! — je nadaljeval predsednik.
— Za verice so bile, ne za srne, — odvrne jezno obtoženec.
— Izpovedali ste, da ste hoteli decembra streljati zajce v detelji, — je omenil predsednik. — Mislite, da se zajci 4. decembra streljajo v detelji? Govori se tudi, da ste hoteli dvakrat zažgati.
— Hm. Ha-ha...
— Ali je res, da ste do ro merril skozi okno?
— Že more biti. Dosti pa nisem merril.
— Pa kako ste se čudno obnašali, ko ste potem prišli v sobo? Ali ste videli, da je sin umorjen?
— Kajpada, sem videl.
— Vse ste zapili!
— Pil sem, res, pa še nikdar ni bilo pri hiši takega gospodarja kakor sem bil jaz!
— Ali ste se po dejanju kaj kesa-li?
— Kajpada sem se. Če bi mi bil sin dal vse, ne bi bil jaz tega naredil!

— Imate še kaj povedati? — je nato vprašal predsednik Ruparja.
— Gozd mi je posekal. Za prašiče sem mu dal 12.000 kron!
— Če bi vam ves gozd posekal, sina ne smete ustreliti!
Senat se je nato umaknil v posvetovalnico. V dvorani so začeli škofjeloski živahno razpravljati, kako bo Ruparju sojeno in nekdo je pripomnil:
— Če ga sodniki oprostite, ga bomo doma samu sodili!
Po daljšem posvetovanju se je pojavil predsednik. Obtoženec je naglo stopil k njemu in ga prosil.
— Če bi bil v Loki zaprt, bi lahko drevesca sadil...
— Poslušajte sodbo! — ga je zavrnil predsednik in je začel citati sodbo, s katero je Janez Rupar zaradi zločina zoper življenje in telo po paragrafu 167, točka 1. kaz. zak. obsojen na 10 let težke ječe ter v trajno izgubo častnih državljan-skih pravic. Preiskovalni zapor se mu od 5. decembra 1929 šteje v kaznen.
— Ali ste razumeli sodbo? Deset let težke ječe! — je končal predsednik.
— Manj naredite!
— Ni mogoče! Imeli smo z vami usmiljenje, ker ste že star človek. To je najmanjša kazen, ki smo jo vam mogli dati. Če bi veljal stari zakon, bi šil na vislice.
— Sprejmete kazen?
— Če ni drugače! Ali ne morete manj narediti?
— Ali sprejmete kazen? — je

vedal, da je puško našel. Bila je last Šimnovoga hlapca, ki jo je imel spravljeno v votlem starem kostanju. Danes pri razpravi pa je stavec dejal:
— Tista puška je bila last Pavleta. V kostanju jo je imel spravljeno in nabasano...
— Kdo jo je nabasal?
— Pavle!
— Ali je niste vi?
— Ne. Pavle je včasih streljal na zajce.
— Ali je smodnik vaš?
— Ne. Smodnik smo imeli pri hiši za "arcnije".
— Hude "arcnije" — smodnik! Imeli ste cel arzenal doma! V tej steklenici so šibre za srne! — je nadaljeval predsednik.
— Za verice so bile, ne za srne, — odvrne jezno obtoženec.
— Izpovedali ste, da ste hoteli decembra streljati zajce v detelji, — je omenil predsednik. — Mislite, da se zajci 4. decembra streljajo v detelji? Govori se tudi, da ste hoteli dvakrat zažgati.
— Hm. Ha-ha...
— Ali je res, da ste do ro merril skozi okno?
— Že more biti. Dosti pa nisem merril.
— Pa kako ste se čudno obnašali, ko ste potem prišli v sobo? Ali ste videli, da je sin umorjen?
— Kajpada, sem videl.
— Vse ste zapili!
— Pil sem, res, pa še nikdar ni bilo pri hiši takega gospodarja kakor sem bil jaz!
— Ali ste se po dejanju kaj kesa-li?
— Kajpada sem se. Če bi mi bil sin dal vse, ne bi bil jaz tega naredil!

vedal, da je puško našel. Bila je last Šimnovoga hlapca, ki jo je imel spravljeno v votlem starem kostanju. Danes pri razpravi pa je stavec dejal:
— Tista puška je bila last Pavleta. V kostanju jo je imel spravljeno in nabasano...
— Kdo jo je nabasal?
— Pavle!
— Ali je niste vi?
— Ne. Pavle je včasih streljal na zajce.
— Ali je smodnik vaš?
— Ne. Smodnik smo imeli pri hiši za "arcnije".
— Hude "arcnije" — smodnik! Imeli ste cel arzenal doma! V tej steklenici so šibre za srne! — je nadaljeval predsednik.
— Za verice so bile, ne za srne, — odvrne jezno obtoženec.
— Izpovedali ste, da ste hoteli decembra streljati zajce v detelji, — je omenil predsednik. — Mislite, da se zajci 4. decembra streljajo v detelji? Govori se tudi, da ste hoteli dvakrat zažgati.
— Hm. Ha-ha...
— Ali je res, da ste do ro merril skozi okno?
— Že more biti. Dosti pa nisem merril.
— Pa kako ste se čudno obnašali, ko ste potem prišli v sobo? Ali ste videli, da je sin umorjen?
— Kajpada, sem videl.
— Vse ste zapili!
— Pil sem, res, pa še nikdar ni bilo pri hiši takega gospodarja kakor sem bil jaz!
— Ali ste se po dejanju kaj kesa-li?
— Kajpada sem se. Če bi mi bil sin dal vse, ne bi bil jaz tega naredil!

Kretanje Parnikov Shipping News

3. aprila: Dresden, Cherbourg, Bremen	9. aprila: Mauretania, Cherbourg, America, Cherbourg, Bremen, Valparaiso, Trst
4. aprila: Majestic, Cherbourg, Karlsruhe, Boston, Bremen, New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam	11. aprila: Paris, Havre, Homeric, Cherbourg, Pennland, Cherbourg, Antwerpen, Bremen, Cherbourg, Bremen
5. aprila: Minnekahda, Boulogne sur Mer, Conte, Biancamano, Napoli, Genova	12. aprila: Minnekahda, Cherbourg, St. Louis, Cherbourg, Hamburg, Leviathan, Cherbourg
8. aprila: Roma, Napoli, Genova	14. aprila: Bellona, Cherbourg, Hamburg
	16. aprila: Aquitania, Cherbourg, President Harding, Cherbourg, Bremen
	17. aprila: Stuttgart, Cherbourg, Bremen
	18. aprila: Ile de France, Havre, Olympic, Cherbourg, Layland, Cherbourg, Antwerpen
	19. aprila: Milwaukee, Cherbourg, Hamburg, Conte, Girarde, Napoli, Genova
	23. aprila: Beregovaria, Cherbourg, Hamburg, Cherbourg, Hamburg, George Washington, Cherbourg, Bremen
	24. aprila: Berlin, Boulogne sur Mer, Bremen
	25. aprila: Majestic, Cherbourg, Europa, Cherbourg, Bremen, Stantendam, Boulogne sur Mer, Rotterdam
	26. aprila: Minnetonka, Cherbourg, Saturnia, Trst
	30. aprila: Mauretania, Cherbourg, Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg, President Roosevelt, Cherbourg, Bremen

6 DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

PARIS 11. aprila; 2. maja (5 P. M.) (7 P. M.)

ILE DE FRANCE 18. apr. 15. maja (7 P. M.) (8 P. M.)

Najkrajša pot do Eiseniet. Vsakdo je v posebni kabini a vsami moderimi udobnosti — Pijača in slava francoska kuhinja. Izredno nizke cene. Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta!

FRENCH LINE
19 STATE STREET
NEW YORK, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdoli je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je po- učen o potnih listih, priljagi in drugih stvareh. Vleed nabe dolgo- letne izkušnje vam mi samorema dati najboljša pojasnila in pripe- ročamo vedno le prvovrstne bro- šurnike.

Tudi nedravljanji samorema po- tovali v stari kraj da ohišit, toda preskrbeti si morajo dovoljenje za po- vrnitev (Return Permit) iz Wash- ingtona, ki je veljaven za eno leto. Brez permita je sedaj nemogoče priti nazaj tudi v teku 6. meseca in isti se ne pošiljajo več v stari kraj, ampak ga mora vsak preslece osebno dvigniti pred odpolovanjem v stari kraj. Prošnja za permit se mora vložiti najmanj eden mesec pred nameranim odpolovanjem in oni, ki potujejo preko New Yorka, je najbolje, da v prošnji omenijo, naj se jim pošlje na Bargo Office, New York, N. Y.

KAKO DOBITI SPOJKE IZ STAREGA KRAJA

Glasom nove ameriške priseljen- ške postave, ki je stopila v veljavo s prvim julijem, znaša jugoslovans- ka kvota 845 priseljenecv letno, a kvotni vizeji se izdajajo samo onim priselencem, ki imajo prednost v kvoti in ti so: Stariš — merilnih državl- jankov, moške ameriških državljan- ki so se po 1. junija 1928. leta poro- čili, žene in neporočeni otroci izpod 18. leta poljedelcev. Ti so opravičeni do prve polovice kvote. Do druge polovice pa so opravičeni žene in neporočeni otroci izpod 21. leta onih nedravljanov, ki so bili po- stavno pripuščeni v to dežel; za stal- no bivanje.

Za vsa pojasnila se obrnite na po- znane in zanesljive

SAKSER STATE BANK
22 CORTLANDT STREET
NEW YORK

vprašal obsojenca še enkrat zaplis- nikar.
— Bom! — je Janez Rupar priki- mal in odhajal počasi, šepajočih korakov iz dvorane.

Naši SKUPNI IZLETI v Jugoslavijo in Italijo za leto 1930

Čas prihaja —

za vse one, ki so namenjeni to leto v stari kraj, da se odločijo kdaj in po kateri progi žele potovati. Na splošno povpraševanje in zanimanje rojakov za naše skupne izlete naznanjamo, da priredimo to leto sledeče izlete:

PO — **FRANCOSKI** progi s parnikom "Ile de France" preko Havre **PRVI SPOMLADANSKI IZLET — 18. aprila** **NAŠ GLAVNI SKUPNI IZLET 15. MAJA**

Nadaljni izleti po isti progi in z istim parnikom:
6. JUNIJA poletni izlet 11. JULIJA tretji poletni izlet
25. JUNIJA drugi poletni izlet 1. AVGUSTA četrti poletni izlet
S PARNIKOM "PARIS" TUDI 2 SKUPNA IZLETA, DNE 23. MAJA in 30. JUNIJA

Po **CUNARD** progi s parnikom "Mauretania" preko Cherbourga **I. SKUPNI POMLADANSKI IZLET dne 30. APRILA**

Po **COSULICH** progi z motorno ladjo "Vulcania" in "Saturnia" preko Trsta **I. SKUPNI SPOMLADANSKI IZLET — "VULCANIA" dne 10. APRILA**

Nadaljni izleti po isti progi:
30. maja "SATURNIA" 3. sept. "VULCANIA" 29. nov. "SATURNIA" 2. avg. "VULCANIA" 9. okt. "VULCANIA" 11. dec. "VULCANIA"

Pišite nam čimprej za cene, navodila glede potnih listov, vize-jev, permitov itd. na:

SAKSER STATE BANK
62 CORTLANDT ST., NEW YORK
Tel. Barclay 0380